

ALGEMENE WERKWIJZE

1. uit plaat en klossen plafondplaat samenstellen: aftekenen, passen, voorboren, passen, schroeven, bijwerken.
2. fittingen voorboren voor lamp en snoer (lamp-gat met centervork-boor 19 mm) zodat ze licht om de lamp- en snoereinden klemmen: aftekenen, passen, voorboren, passen en bijwerken. De bovenste fitting van de vertikale buislamp heeft het gat voor het snoer tegenover het lamp-gat!
3. glazen staafjes (o.a. verkrijgbaar in winkels voor laboratoriumbenodigdheden) op lengte laten maken en scherpe randjes met fijn schuurpapier bijwerken. Kies maat 'X' uit de tekening als lengte voor snoer en buisjes van lamp tot plafondplaat: deze maat is afhankelijk van uw plafondhoogte!
4. afwerken in kleur (zie technische inleiding, punten 3 en 4).
5. blanke snoereinden dmv klein schroefje in fitting vastzetten.
6. fittingen mbv snoer door glazen staafjes monteren aan plafondplaat en hieraan bevestigde strip kroonsteentjes. Hiermee worden de lampen op hoogte gesteld.
7. plafondplaat dmv centrale schroef in plafond ophangen, aansluiten en lampen licht klemmend monteren.

bijzonderheden:

Deze hanglamp is vanwege het "Rietveld motief" (de elkaar in drie dimensies kruisende lijnen) wel de bekendste, en borduurt verder op Rietvelds allereerste hanglampontwerpen. Hierbij hingen aan een vierkante plafondplaat kale peertjes op verschillende hoogtes.

De hier beschreven hanglamp met lino-lampen is in fasen ontstaan. Voor het interieur van dr. Hartog in Maarsse werd een lamp met 4 buislampen gemaakt, waarvan er blijkens het verloop van de snoeren tenminste twee in serie waren geschakeld. Door inderdaad verschillende lampen te gebruiken voor de parallel en serieschakeling viel dit verschil in lichtopbrengst overigens weer weg (zie schets Rietveld). Voor het interieur van Elling ontwierp Rietveld een exemplaar met twee horizontale lampen.

Van de hier getekende lamp hangen in het Schröderhuis een witte en een zwarte versie. Volgens mevrouw T. Schröder-Schröder gaf Rietveld de voorkeur aan buislampen met een mat gepolijst oppervlak, omdat het licht dan in het oppervlak ging zitten. Niettemin zijn exemplaren bekend met heldere of opaalkleurige lampen.

In het album van mevrouw Schröder-Schröder bevindt zich nog een foto van een (wel heel onveilige) versie, waarbij de plafondplaat is vervangen door twee in elkaar geschoven messing cirkelbogen waarop spanning staat, en waaraan de snoeren zijn geknoopt. De distributie van elektrische energie over de lampen en de omzetting ervan in licht is bij dit exemplaar in zijn geheel expressief gemaakt.

De datering van deze uitvoering wordt algemeen aangenomen op 1920, maar gezien de ontwikkeling in Rietvelds lampontwerpen lijkt dit aan de vroege kant (vermoedelijk 1924-1925).

KLEUR:

snoer: wit

alle houtwerk: matwit of matzwart

METHOD:

1. compose the ceiling plate from the plate and chocks: mark off, fit, prebore, fit again, screw, touch up.
2. prebore the lamp holders for lamp and flex (lamp hole with centre-bit 19 mm) so that they tighten lightly around the lamp and flex ends: mark off, fit, prebore, fit again, touch up. The upper lamp holder of the vertical tubular lamp has the hole for the flex opposite to the lamp-hole!
3. have the glass tubes (available in shops for laboratory equipment) made to length and touch up the sharp edges with sandpaper. Choose size 'X' in the drawing for the length of flex and tubes from ceiling plate to lamp: this size depends of the height of your ceiling!
4. finish in colour (see technical introduction, items 3 and 4)
5. fasten the clear flex ends with a little screw in the lamp holder.
6. adjust the lamp holders with the flex through the glass tubes attached to the ceiling plate and the attached plastic connector. By means of this the height of the lamps can be regulated.
7. suspend the ceiling plate with a central screw from the ceiling, connect and adjust lightly tightened lamps.

particulars:

Because of the "Rietveld motif" (crossing lines in three dimensions) this hanging lamp is most famous and is the result of Rietveld's first hanging lamp designs where bulbs were hanging on different heights from a square ceiling plate.

The described hanging lamp with lino lamps has been developed in phases. A lamp with 4 tubular lamps was made for the interior of dr. Hartog in Maarsse of which at least two lamps were connected in series as the course of the flexes shows. The difference in light output was omitted by using in fact different lamps for the connection in parallel and in series (see sketch Rietveld). Rietveld designed a specimen with two horizontal lamps for Ellings' interior. A white and a black version of the lamp drawn here hung in the Schröder House. According to Mrs. T. Schröder-Schröder, Rietveld preferred tubular lamps with mat polished surface, because then the light remained on the surface. Even so, there are known versions with bright or opal lamps. There is a photo of a (rather unsafe) version in the album of Mrs. Schröder-Schröder, where the ceiling plate is replaced by two brass arcs of a circle, with voltage, telescoped into one another and with the flexes tied to it. The distribution of electrical energy into the lamps and the transposition into light was in this version made entirely expressive. The date of this version is generally estimated at 1920, but considering the development in Rietveld's lamp designs this seems to be a little early (presumably 1924 - 1925).

COLOUR:

flex: white

all woodwork: matt white or matt black

